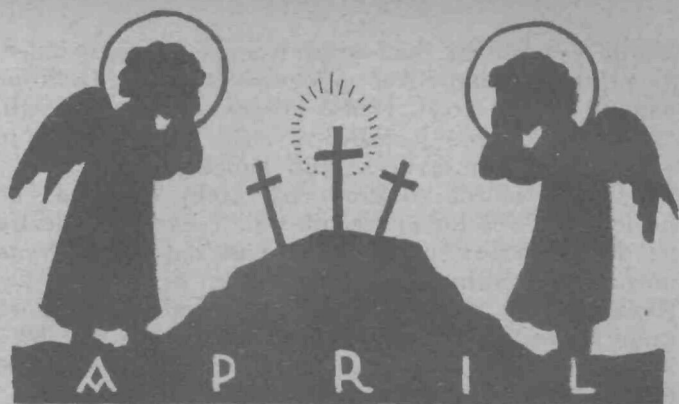

April

Angelček

Štev. 8

Srce Jezusovo, zavoljo naših hudobij
potrto, usmili se nas!

V tihem in resnem postnem času mislimo kristjani mnogo na Jezusovo trpljenje. Strašne muke je prestal dobri Zveličar radi naših grehov. Kadar molimo žalostni del rožnega venca ali opravljamo pobožnost sv. Križevega pota, ali se nam ne zdi, kot bi hodili po krvavih Jezusovih stopinjah? Vedeti moramo, da ni lepše pobožnosti kot je premišljevanje Jezusovega trpljenja. Ob svetih mislih na Gospodove muke in žrtve zagorijo naša srca v novi ljubezni do Njega, ki je za nas prelil zadnjo kapljo svoje krvi.

Jezusovo strašno trpljenje se je odigralo v Jeruzalemu pred 1900 leti. Dolgo je že od tistih dni. Pa se Jezusove smrtné bolečine ponavljajo skozi vsa stoletja, in če gledamo v naše dni, v strašno brezbožnost in hudobijo božjih sovražnikov, moramo reči: Kelih Jezusovega trpljenja je vsak dan do vrha poln grenke bolesi. Vsak smrtni greh je kakor nova smrtna obsodba božjega Zveličarja, ki biva med nami v naših tabernakljih. In koliko strašnih smrtnih grehov se izvrši vsak dan po širnem svetu. Koliko smrtnih grehov je vsak dan tudi v naši domovini.

Morda se celo mi sami kdaj izpozabimo tako daleč, da pljunemo tako rekoč v Jezusov sveti obraz. Kdor namreč smrtno greši, Jezusa najgrše osramoti in žali.

Presveto Srce Jezusovo v naših tabernakljih je vsak dan potrto zavoljo naših hudobij.

Otroci, morda so prav naši grehi vzrok, da ne pridemo do veselih in srečnih dni. Težke skrbi ležijo na dušah staršev, narodi zemlje ne najdejo pravega miru, strah vojne grozi človeštvu; ni dela, ni zasluzka, mnogi gledajo prav z obupom v bodočnost, ki je temna in žalostna.

Bog je užaljen zaradi človeške hudobije, pa se obrača proč od nas.

Potolažiti moramo dobrega Boga. Prosimi ga moramo usmiljenja in odpuščenja. Zadostiti mu moramo s ponižno molitvijo in s pokoro. Molitev in dobra dela nedolžnih otrok pa imajo do božjega Srca največjo moč. Za zgled vam bom povedal povest iz zgodovine.

Nemški cesar Henrik II. je bil silno mogočen vladar. Tudi Italija mu je bila podložna. Pa se je zgodilo, da se je mesto Trója v južni Italiji cesarju uprlo. Prebivalci tega mesta so cesarju odpovedali pokorščino in so povrh še cesarske odposlance grdo osramotili. Cesar Henrik je bil užaljen v dno srca. Bil je blag in dober človek. Sveta Cerkev ga časti kot svetnika, a te sramote ni mogel potrpeti. Z veliko vojsko je šel nad uporno mesto, da bi ga kaznoval. Mesto je bilo utrjeno in obzidano. Cesar ga je s svojo vojsko obkolil in oblegal. Meščani so se sicer hrabro branili. Tri mesece so odbijali napade cesarske vojske. Nazadnje pa jim je zmanjkalo vsega. Postali so malodušni, strah je legel v njihove duše. Kaj naj store? Dolgo so mislili in se posvetovali. Nazadnje jim je prišla rešilna misel: Srce dobrega cesarja bodo napadli in gotovo se jim bo vdal. Ko je sila v mestu prikipela do vrha, so meščani odprli mestna vrata. Cesarski vojaki so se pripravili za boj. Nenadoma pa so kar ostrmeli. Iz mesta niso prihajale sovražne čete; skozi mestna vrata se je razvil čuden, nenavaden sprevod. Spredaj je šel puščavnik v spokorni obleki, s težkim križem na rami. Za

njim pa so korakali v dolgi vrsti po dva in dva sami nedolžni otroci, blede, suhi in oslabei. Iz njihovih ust je donel glas: »Kyrie, eleison! Gospod, usmili se!« Sprevod se bliža cesarjevemu šatoru. Vedno glasneje, vedno bolj vroče donijo otroški klici: »Kyrie, eleison! Gospod, usmili se!« Cesar ne strpi v šatoru. Ven pride in gleda na otroške vrste s solzami v očeh. In ko malčki stoje pred njim, ko svoje nedolžne roke proseč in ihteč dvigajo k njemu in njih velike, modre oči v solzah se topeč zro vanj, se cesarjevo srce omehča. Potolažen je. Nič več se ne srdi, nič več ne grozi s kaznijo. Radi prošenj in pokore nedolžnih otrok odpusti upornemu mestu in mu nakloni popolno pomiloščenje. — Otroci! Z gorečo molitvijo in z malimi vsakdanjimi žrtvami tolažite v svetem postnem času užaljeno in potrto Jezusovo srce. Radi pohitite pred božji tabernakelj, pogosto prejemajte z adostilno sveto obhajilo, da se Jezus usmili ubogih, nesrečnih ljudi. Vaše življenje v tihih postnih dneh bodi kakor en sam ponižen pa iskren klic: »Kyrie, eleison! Gospod, usmili se! Usmili se zlasti onih, ki Te ne poznajo!«

Vaša ljubezen bo razveselila božje Srce. Jezus se bo usmiljen ozrl na nas, na naš slovenski narod, na vso našo lepo domovino. Ozrl se bo na nas in nas bo blagoslovil. Z velikim veseljem in z iskreno hvalenostjo bomo tedaj obhajali Evharistični kongres.

A. Košmerlj.

Mladi kapelnik.

*Tonček naš je pehovodja:
ptičkom v kletki dirigira
s tenko palico in v note
prav učeno se ozira.*

*Pesem krasna se razlega
čez doline in planine, —
srcem žalostnim prepeva
o mladosti, ki ne mine.*

Mirko Kunčič.